

۲۰۲۰/۰۳/۲۴

عبدالحمید سامع

طالب افغان چه بود، چه شد و چه خواهد شد!

(قسمت نهم)

یادداشت: این مطلب برای بار اول به تاریخ ۲۰۱۲/۰۹/۰۳ نشر شده است. از هیئت محترم نشراتی "آریانا افغانستان آنلاین" تمنا می‌داریم تا نشر آنرا، که فقط بعضی مطالب و تصاویر تکمیلی با کمی تغییر تهیه شده است، ممکن سازند.

به تاریخ ۷ ماه می ۲۰۰۰م «بی. بی. سی.» گزارشی را از منابع «طالبان» در قندهار با نشر عکس، پخش نمود، که: «طالبان دو جاسوس ایالات متحده را دستگیر نموده اند.» این ادعا در بالای عکس «عنوان» شده است. چنین اخبار مشابه، در طی مدت بیش از ۳۰ سال در زمان به اصطلاح «لوش مالی» تبلیغاتی جریان داشته است. سخنگوی «طالبان» مدعی بوده است، که «دو عرب»، که متهم به جاسوسی برای تبعه امریکائی، «مصروف» در یک سازمان غیر حکومتی در کابل مشغول بوده است، می‌باشند. یکی را تبعه «سوریه» و دیگری را «عراقی» خوانده اند، گویا وظیفه داشته اند، تا «مخفیگاه بن لادن» را کشف کنند.

درین زمان «طالبان»، «اوساما بن لادن» را مهمان خود، یاد می‌نموده اند. که در پای عکس منتشره «بی بی سی» نیز تذکر رفته است. در همین گزارش آمده است، که «شورای امنیت سازمان ملل متحد» قسماً «تحریماتی» را علیه «طالبان» وضع کرده است، تا حکومت آنها را

و ادار به تسلیمدهی «بن لادن» بسازند. در آن مدت زمان، نامبرده متهم به دست داشتن در «بمب گذاری های» سال ۱۹۹۸م در سفارت های امریکا در «نایروبی» و «دارالسلام» بوده است، که بنا بر همین منبع «بی بی سی» بیش از ۲۰۰ نفر کشته شده بودند.

درین گزارش از یک اخبار انگلیسی زبان پاکستانی نقل می‌کند که گویا هر دو «کردی» بوده اند. در حقیقت امر فرقی ندارد که در اجرای یک عمل، انسان از کدام ریشه نژادی و یا پیرو کدام مذهب باشد، بلکه مهم آنست، که هدف آنانی را عملی می‌کند، که وظیفه و هدف راتعیین می‌کنند و برای رسیدن به آن، پول مصرف می‌کنند و مجری هم علاوه بر اینکه مزد دریافت می‌کند، اراده و خواست خود او هم مطرح می‌باشد، که حتماً فاقد انگیزه و مفکوره نخواهد بود و یا اینکه ممکن از روی مجبوریت ها، و یا در وضعیت های خاص در تحت شرایط تهدید هم مرتکب عمل گردد. خلاصه اینکه اجرای درست وظیفه در مطابقت با هدف است که یا خود می‌خواهد و یا به اجرای آن مجبور ساخته می‌شود، ممکن استدلال هم بیاورد که گویا به آن نیاز داشته است. به هر صورت اعمال غیر قانونی

جنايتبار يا به امر دستگاه های خاص استخباراتي و يا به امر باند های «تروريستي» هم صورت می گيرد. پوشش مذهبی و يا ادعا های «انقلابی» و غيره حائز اهميت نمی باشد. عامل هر عمل ممکن است معتقد به کدام دين باشد و طبيعتاً دارای کدام گروپ خون و «دی ان ای» معين می باشد، که ممکن رابطه با «دی ان ای» ديگران هم داشته باشد. معنی آنرا ندارد که هر عملی که او انجام می دهد، حتماً تمام انسان های هم دين و مربوط نسب او، هم چنان چنين اعمال را انجام خواهند داد.

وزير اطلاعات «طالبان»، قدرت الله جمال، به نماينده خبری فرانسوی «ای اف پی» گفته است که «هدف عمده آنها جاسوسی ضد امارت اسلامی (طالبان)» بوده است. به ادامه، مدعی می شود که «البته پلان داشته اند که اطلاعات را در باره «اوساما» و ديگر خارجی ها جمع آوری کنند.» جالب است که با همچو وابستگی «طالبان» از رژیم پاکستان، روز سه شنبه مطابق ۲۵ جولای ۲۰۰۰م «پاکستان اخراج «تروريست ها» را از افغانستان خواهان شده است.» در حالی که، طوری که در یک شماره قبلی نقل شده است، پیشرفت «طالبان» را در «شمال» افغانستان، مسئولین امور در اسلام آباد، به عنوان کامیابی خود یاد نموده اند. اینگونه حقایق و «فکت» های انکارناپذیر نشان می دهد که پاکستان از مفهوم «جهاد» به عنوان «پوشش» در برابر «انقلاب» و يا «ترقیخواهان» ديگر حلقهات و قدرت های رقیب کار گرفته است. برای عاملان اصلی، تلفات جانی انسان هائی که به جنگ می فرستند، بعضاً که بر حیوانات همچو «تردم» ندارند و بسوی اتداده های «دمایت از دیوانات» در دنیای صنعتی غرب با دیده «تفر» و عدم «تفاهم» می نگرند، افراد آگاه از زبان چنين «سیاستمداران» اصطلاح «گوشت خر و دندان سگ» تشبیه نموده اند. مجموعه بزرگ «جهادیون» را که از سراسر دنیا، به صحنه جنگ می فرستند، نزد سازماندهندگان دولتی، همان دستگاه های مرموز جز کتله از «اجیران» و «قاتلین حرفوی»، موقف ديگری نزد آن دستگاه های «جهمی» نمی داشته باشد. برای پیشبرنده گان چنين نقشه های قدرت ممکن در قطار آنها هم، «افراطیون» از قماشهای مختلف وجود داشته باشند.

سال ۲۰۰۰م نیز از سالهای پر مشقت در جامعه افغانستان و شدت جنگها، شناخته شده است، که نمونه هایی از حوادث را در قسمت های قبلی نیز از منابع معتبر مطبوعاتی، یاد آور شدیم. تصویر مکمل را نبود منظم معلومات است، در حالیکه حجم معلومات از منابع مختلف، وسیع است. در مجموع حالت جنگ در افغانستان، جنون و وحشت خاص را نشان می دهد. بطور نمونه، کارمندان ملل متحد، به خاطر مبارزه علیه مرض اطفال بنام «پولیو» (polio)، که باعث، «شل شدن» اطفال می گردد، توانسته است، با تضمین «آتش بس» کوتاه مدت، این «کمپاین واکسین» را که بسوی بین المللی آغاز گردیده است، به پیش ببرند.

چنانچه خبرنگار «بی بی سی»، به تاریخ ۵ ماه می ۲۰۰۰م گزارش می دهد که «کمپاین» بر ضد «پولیو» در افغانستان در تحت شرایط «آتش بس» آغاز یافته است. میلیونها طفل باید در برابر این مرض معافیت حاصل نمایند. در گزارش آمده است، که ۲۷۰۰۰ داوطلب، بکار انداخته شده بودند، تا ۴،۵ میلیون طفل را واکسین «پولیو» تزریق کنند.

در گزارش همچنان تذکر رفته است که جاوانب درگیر موافقت نموده اند که در هفته اول ماه می، سلاح های خود را خاموش سازند. به این آتش بس بنابر تقاضای «یونسيف» از تمام جوانب درگیر جانگ از ۱ الی ۳ ماه می، قبلاً

در ماه اپریل ۲۰۰۰م، توافق صورت گرفته بود. دور دوم آنرا از ۳ الی ۵ ماه جون در یک وقفه دیگر «آتش بس» انجام می دهند. نماینده «یونسف»، اظهار داشته است، که «این اولین مرتبه است، که ما از زمانی که در افغانستان کار می کنیم، قادر شده ایم، تا در هر مدل و به هر طفل برسیم. در سابق ما نمی توانستیم، به بعضی مناطق به نسبت تداوم جاگ برسیم.» همین نماینده، این «کمپاین» را در افغانستان، جز پروگرام حاد بین المللی می داند که در آن، ۳۰ کشور شامل بوده، افغانستان نیز در جمله به حساب آمده است.

موضوع قابل توجه دیگری را «بی بی سی»، درست، روز شنبه ۲۳ «سپتمبر»، ۲۰۰۰م گزارش می دهد که «رئیس جمهور افغانستان»، برهان الدین ربانی " برای اخراج طالبان صدا بلند کرد." اما چگونه و توسط کدام قوا. در تفصیل خبر می خوانیم: «رئیس جمهور اخراج شده افغانستان، برهان الدین ربانی، بر آنهایی که، از ایشان به عنوان کشور های همسایه دوست یاد نمود، صدا کرده است، که در اخراج حکومت طالبان از افغانستان، به او کمک کنند.» در همان گزارش ۲۳ «سپتمبر» ۲۰۰۰م، آمده است، که «آقای ربانی»، به ادامه تأکید ورزیده است، که «قیمت سنگینی را خواهند پرداخت، در صورتی که طالبان کنترل کامل را بر کشور بدست گیرند.» بهمین ترتیب خبر نگار می نویسد که آقای برهان الدین ربانی، اضافه می کند که «طالبان و کسانی که از ایشان حمایت می کنند، نه تنها امنیت را در منطقه آسیای میانه تهدید می کنند، بلکه در بسیاری از کشور های دیگر همچنان.» در عین زمان از زبان برهان الدین ربانی می نویسد که، «پیشرفت های اخیر طالبان موج جدیدی از فرار و مهاجرت را ببار آورده است.» تعداد فراریان این حوادث را حدود ۲۰۰۰۰۰۰ یاد کرده اند.

به تعقیب راپور های مکرر ناشی از نگرانی های کشور های آسیای میانه، یا جمهوری های مربوط «شوروی»، در رابطه با «پیشروی» طالبان در شمال افغانستان درست روز دوشنبه ۲۵ «سپتمبر» ۲۰۰۰م، «بی. بی. سی.»، خبر میدهد...

روز دوشنبه ۲۵ «سپتمبر» ۲۰۰۰م، «بی. بی. سی.» از «تشنج در سرحد افغانستان - تاجیکستان» گزارش داده است. در گزارش آمده است که «روس ها» قوای خود را در «تاجیکستان»، بحالت «آماده باش» قرار داده اند. یکی از مسئولین سرحدی «روسی» گفته است، که «جنگ میان، قوای ملیشه حاکم طالبان، با قوای وفادار به رئیس جمهور اخراج شده، برهان الدین ربانی، فقط در فاصله «دو الی سه کیلومتر» ادامه دارد. همین شخص گفته است، که «بطور روشن توپخانه و تانک را می شنوند.» این کشور هزاران عسکر خود را «در معرض خطر» می بیند. در عین زمان مقامات مسئول روسی مدعی شده اند، که «مسکو پلان» حمله حفظ ما تقدم دفاعی را علیه مواضع «طالبان» در پیش نداشته، در عین زمان به مخالفین «طالبان» هم کمک نمی کنند.

همین منبع، بقول از خبر رسانی «انتر فکس» می نویسد که «نزاع جاری در افغانستان، یک موضوع داخلی شمرده شده، فقط شورای امنیت سازمان ملل، صلاحیت دارد تا درین نزاع و اختلاف مداخله نماید.»

در همین منبع همچنان می خوانیم: «طالبان بخش های عمده افغانستان را تحت کنترل خود درآورده اند، حال باید به حیث حکومت، درین کشور برسمیت شناخته شود.» لیکن «روسیه» طالبان را متهم به کمک به «شورشیان چینیا» نموده، مدعی است که «اسلام افراطی» را به جمهوری های آسیای میانه «صادر» می نمایند. در همین گزارش، با نشر این تصویر می نویسد که هزاران انسان در نتیجه این جنگ از جای بی جای شده اند. برخلاف اظهارات فوق، در ماه می همان سال، روسیه اخطار داده بود، که ممکن مراکز مظنون یا «کمپ» های تربیت و تمرین «اسلامی» را در افغانستان «بمباران» نمایند.

در اثر شدت جنگهای یاد شده، همچنان خبر داده شده است، که اضافه از ۱۵۰۰۰۰ انسان، تنها بسوی سرحدات «تاجیکستان» فرار نموده اند. جانب «طالبان» روز جمعه گفته اند، قوای آنها الی دریای آمو پیشروی نموده اند. جانب تاجیک ها یا قوای سرحدی روسی، ادعا نموده اند که، تعدادی از فیر های توپ، در خاک تاجیکستان اصابت نموده، لیکن زخمی یا خساره از خود به جا نگذاشته است. حاجات به تذکر نیست، که چنین وضعیت نظامی، همچنان بکشور های همجوار، بهانه های مداخله را بدست می دهد.

«سوزانه پرایس» (Susannah Price)، خبر رسان معروف «بی بی سی» از اسلام آباد گزارش می دهد، که «روسیه بر اقدامات جدی جلوگیری» از وقایع در افغانستان تأکید نموده است. در تفصیل خبر آمده است که رئیس جمهور روسیه نماینده خاص خود را به اسلام آباد فرستاده، موصوف به حکومت پاکستان، گفته است که «صدها جنگی اسلامی از چینیا و دیگر کشورها، در منطقه شمال افغانستان تمرین می بینند.»

این نماینده، «سیرگی یاترسیمبسکی» (Sergei Yastrzhembsky)، می گوید که «شواهد اسناد دقیق» را در باره «کمپ ها»، به مقامات پاکستانی نشان داده است، توقع نموده است، که اقدامات لازم علیه آن براه افتد. از جانب دیگر گفته شده است، که معلوم نیست که جانب پاکستان، از نفوذ خود بر «طالبان» تا چه حد استفاده خواهد کرد. با وجود آنکه در ساحة مناسبات با پاکستان، از تغییرات «مثبت» نام برده است ولی در صحبتی که با ژورنالستان داشته است، با خوشبینی محتاطانه، از ملاقات هائی که دو روز قبل، با رهبر نظامی پاکستان، جنرال پرویز مشرف و سائر مقامات بلند رتبه پاکستانی داشته است، تذکر بعمل آورده است.

چهارشنبه، مؤرخ ۲۱ فیروزی ۲۰۰۱م، جانب طالبان، «شورشیان» را به قتل عام ۲۰۰ نفر از افراد ملکی متهم ساخته اند. طالبان ادعا می نمایند که این قتل عام زمانی بوقوع پیوسته است، که نیرو های مخالف، مدت کوتاهی مرکز شهر بامیان را در اشغال خود در آورده بودند. همین ادعا را به تعقیب نشر مشاهدات یک سازمان حقوق بشر بنام «هیومن رایتس واچ» (Human Rights Watch)، اظهار می دارند، که تفصیلی در باره «قتل افراد ملکی توسط طالبان»، در «یکاولنگ»، در مرکز افغانستان ماه قبل بنشر سپرده شده بود.

همین منبع با نقل از اخبار رسمی «طالبان» به نام «شریعت» گزارش می دهد، که گویا مسافری از بامیان حکایت نموده اند، که قربانیان این قتل عام در مسیر بسوی کابل در حرکت بوده اند، که مورد حمله جنگی های مخالفین قرار گرفته اند. «مجموعه از وسایط نقلیه و مسافری آنها، طعمه آتش آنها شده اند، که در نتیجه اقلأ ۱۲۰ انسان ازین مسافریین بیگناه، به قتل رسیده اند.» در همین گزارش «بی بی سی» می خوانیم، که چهارشنبه ۲۱ «فیروزی» ۲۰۰۱م، «حزب وحدت»، مواضع ستراتیژیک را در چهارشنبه گذشته اشغال نموده بودند که دوباره قوای «طالبان» آنها را اخراج ساخته اند. مخالفین از اجرای چنین عمل «انکار»، نموده اند. برخلاف، مخالفین «طالبان» مدعی بوده اند، که گویا «طالبان» برای انحراف اذهان عامه، به همچو تبلیغ دست برده اند. «ای اف پی» (نمایندگی خبری فرانسه) از زبان سخنگوی حزب وحدت «رضا علیزاده» گزارش می دهد که، «ما کم از کم ۱۲ کیلومتر در سمت شرق سرک عمومی موقعیت داشته ایم.» در عین حال مدعی شده است که «طالبان این جعلیات را بخاطری پخش نموده اند، تا جنایات خود ها را در یکاولنگ بپوشانند.»

«هیومن رایتس واچ» (Human Rights Watch) گفته است که «طالبان»، به تعداد ۳۰۰ مسلمان شیعه ملکی را در مدت

چهار روز در ماه «جنوری» ۲۰۰۱م قتل عام نموده اند. این سازمان با تعداد ۳۰ نفر از مردم یکاولنگ مصاحبات انجام داده است. در جمله اظهارات آنها می خوانیم: «قوای طالبان مردها را از بازار و دهات نواحی گردهم آوردند، بعد ازینکه مدل را از تسلط مخالفین خود رها ساخته و در تدت کنترل خود قرار داده اند.» طالبان این مولو را «رد» کرده اند.

روز چهارشنبه ۳۰ ماه می ۲۰۰۱م، «کیته کلارک» (Kate Clark)، گزارشگر «بی بی سی» از اسلام آباد پاکستان، یک گزارش تحلیلی را با نشر این تصویر و عنوان درشت: «تحلیل: حامیان اوساما بن لادن» منتشر می سازد. در پای همین تصویر می نویسد: «اوساما بن لادن را به حیث قهرمان، مصور ساخته اند.» این وضعیت حدود چهار ماه قبل از حادثه «سپتمبر» ۲۰۰۱ م، یعنی قبل از اعمال «تروریستی» در «نیویارک» و واشنگتن، در پاکستان مشاهده شده است. بدون شک در افغانستان نیز چنین هواداری داشته اند.

در همین گزارش از جریان محاکمه چهار نفر در نیویارک نیز تحریر نموده است، که به اتهام «بمب گذاری» در سفارت های «اضلاع متحده امریکا» در شرق افریقا، محاکمه شده اند. گزارشگر تأکید می ورزد که یک نام، همواره درین حادثه بطور برجسته یاد شده است. «اوساما بن لادن» رهبر آنها شناخته شده است، ولی در افغانستان در سایه قرار می گیرد.

همین تصویر را از جمله تخریبات «بمب گذاری های» متذکره، به نمایش گذاشته است، در پای همین تصویر می نویسد که: «بیش از ۲۰۰ انسان درین بمب گذاری جان های خود را از دست داده اند.» این «فراری» سعودی، در ارتباط با حادثه «بمب گذاری» متهم بوده است، در جمله افراد درجه یک، تحت تعقیب قرار دارد

که در روز های نخستین، مبلغ ۵ میلیون دالر، به کسی داده می شد، در صورتی که در دستگیری او برای کشاندن به محکمه کمک می توانست. در چنین شرایط، طوری که درین خبر می خوانیم، «اوساما بن لادن» در تحت ساده حاکمیت و نفوذ قضائی، «طالبان در افغانستان» قرار داشته، حاضر نشده اند، تا او را برای محاکمه «تسلیم» دهند. برخلاف «طالبان می گویند که آقای بن لادن یک قهرمان جهاد علیه اردوی اتحاد شوروی است،

که افغانستان را در دهه هشتاد قرن بیست اشغال نموده بود.» در عین حال درین گزارش می خوانیم که «او قبل از پدیدار شدن طالبان، در افغانستان پناه آورده است، آنها مدعی اند که او مهمان کشور آنهاست. این عمل اسلامی نخواهد بود که او را به دشمن او تسلیم دهند.»

تحلیلگر می نویسد: انتقادات نشان می دهد، که او (یعنی بن لادن) برای «طالبان خیلی ارزشمند» است، که او را از دست دهند. در عین حال می نویسد که «طالبان» به فکر آند، تا راه توافق را بیابند. مدعی شده اند، که جانب اضلاع متحده باید، اسناد معتبر را در اختیار طالبان قرار دهند، تا توسط قضات اسلامی، به محاکمه کشانیده شده بتواند. بعد در مورد اخراج او تصمیم گرفته خواهد شد. در همین گزارش ریشه مخالفت «بن لادن» را با حضور قوای امریکائی، در عربستان سعودی ارتباط می دهد. در رابطه با تقاضای، اخراج و تسلیمی بن لادن، «رژیم طلبان» با دو تحریم اقتصادی شورای امنیت سازمان ملل متدد، در سال ۱۹۹۹م و ۲۰۰۰م روبرو گردید. نه باید از نظر دور داشت، که عربستان سعودی، خود از جمله فقط سه دولت محسوب می گردیده است، که حکومت طالبان را برسمیت می شناخته است. در پای همین تصویر طیارات نظامی، نوشته شده است، که بن لادن به آن مخالف بوده است. (به ادامه می خوانیم که: «قوای امریکائی زمانی در عربستان سعودی مستقر گردیده اند، که عراق صدام حسین در سال ۱۹۹۲م، کویت را اشغال نمود.» «آقای بن لادن حضور قوای غیر مسلمان را در کشوری که دو مقدس ترین عبادتگاه اسلامی در آن، واقع است- مکه و مدینه - به عنوان جنایت علیه اسلام دانسته، بدین علت صدای جهاد علیه امریکائی ها را بلند کرده است.»

ادامه دارد ...

*****

طالب افغان چه بود، چه شد و چه خواهد شد! (قسمت ۱۹)

Saame_a_h_taalab_afghan_۱۹.pdf